

og som altsaa Statsrevisionen ikke kunde tage Hensyn til. Jeg skal endnu tilføie et Par Ord om disse tre Punkter, som ere dem, hvorom det egentlig dreier sig. Den første Indstillings-Grundsætning har jeg allerede berørt; den gaaer ud paa, at der skal finde en Indstilling Sted, saaledes at Regnskabet og Indstillingen sammenlagte paa det Nærmeste falde sammen med Finantsloven og Tillægsbevillingen. Det er allerede i Betænkningen udviklet, at dette „paa det Nærmeste“ maa have en ganske anden Betydning, end det efter sin Ordlyd kan forudsættes at have. Jeg skal her til endnu føie, at der gives en Slags Udgifter, som kaldes Regnskabsberigtigelse, der aldrig nogenstunde ere fremkomne for Rigsdagen. De have deres Oprindelse fra den administrative Revision, og denne Revision ender sin Arbejde i Almindelighed paa samme Tid som Statsrevisionen; saameget er vist, at den foregaaer efterat Statsrevisionen har paabegyndt sit Arbejde; det er en formelig Talrevision, og gaaer ud paa i den yderste Detail at undersøge, hvorvidt de forskjellige Regnskabsbetjente have Ret i de Tal, de have anført; nogle af dem kunne føre til Indtægt for vedkommende Regnskabsbetjente, andre kunne føre til Udgift. Disse Udgifter ere aldrig blevne omtalte, idet Revisionen er gaaet ud fra den Anskuelse, at det var Noget, der henhørte til den administrative Revision; men hvis den omtalte Sætning skulde gennemføres, da er det klart, at disse Udgifter, som ere saadanne, hvortil ingen Penge ere bevilgede i Finantsloven, maatte indstilles. Jeg vil da spørge, om det kunde være hensigtsmæssigt og stemmende med hele Statsrevisionens Indretning, med Rigsdagens Indseende med det hele Regnskabsvæsen, naar man ogsaa skulde bebyrde Rigsdagen med at tage Beslutning om disse Udgifter, der allerede have fundet Sted og alt ere komne vedkommende Regnskabsbetjente til gode? Jeg skal endnu gjøre opmærksom paa, at man egentlig ikke vil kunne gjøre sig klart, hvad det er for et Arbejde, man vil paalægge Statsrevisionen, hvis enhver saadan ringe Afgivelse fra Finantsloven skulde indstilles for Rigsdagen. Jeg har her i min Haand Regnskabet over Statsgjælden; det er en Foliant, der tæller noget

over 80 Folioider, altsaa circa 190 Pagina; en saadan forfattedes hvert Aar og afgives hvert Aar til Statsrevisionen; den giver en Udsigt over alle de forskjellige Conti, der findes i Statsgjældsboerne. Der findes i det første Forslag til Finantsloven — og det er gjentaget i alle de senere Forslag — en Fortegnelse over alle de forskjellige Statsgjældsposter for at komme til en Beregning med Hensyn til Renterne. Jeg skal naturligvis ikke trætte Thinget med at oplæse denne lange Fortegnelse; det er en Opgivelse af enhver Sum og den Rente, som deraf svares; jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at der, som bekendt, ere Obligationer, som svare 5 pCt. Renter, $4\frac{1}{2}$ pCt., $4\frac{1}{4}$ pCt., 4 pCt., $3\frac{3}{4}$ pCt., $3\frac{1}{2}$ pCt. og 3 pCt. Renter; der er opsigelig og uopsigelig Statsgjæld; over alle disse forskjellige Afdelinger findes der Beregninger i Finantsloven, og da man lader dem følge som Bilag til Finantsloven, og da de af Rigsdagen skulde betragtes som Dele af Finantsloven, vilde af den omtalte Sætning følge, at det skulde paaligge Statsrevisionen at gennemgaa alle disse forskellige Poster, og see, om der ved hver enkelt er udbetalt akkurat den Rente, der er anført i Bilaget til Finantsforslaget. Det er en Erfarings sag, at saagodt som aldrig den Rente, der betales, svarer til den Rente, der er anført, idet der altid er Nogle, som ikke komme i Regnskabsaaret, men først i det følgende; der er saaledes en bestandig Kæde tilstede, da Nogle faae 2 Aars Renter og Andre slet ingen. Jeg har i de 5 Aar, i hvilke jeg har haft den Ære at være Statsrevisor, hvert Aar specielt haft Statsgjælden at gennemgaa; men den Tanke er aldrig opstaaet hos mig, at det skulde paaligge Revisionen at gennemgaa alle disse Poster for at udfinde, om der var udbetalt 16 p mindre paa den ene Slags Rente og 2 Mk. mere paa den anden. Det er altid forekommet mig, at dette var Noget, der vedrørte den administrative Revision og ikke Statsrevisionen. Jeg skal endelig gjøre opmærksom paa, at dette Regnskab for Statsgjælden egentlig ikke er noget Regnskab, men en Forklaring; det overskrives nemlig „Forklaring over de i Finantsaaret 1854—55 sedsfundne Tilgange og Afgange med vedføiet